

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2393/2015
21.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници из породичних односа тужиле Г.О. из Б., против туженог З.В. из Т., Р. Ц.Г., ради вршења родитељског права и ради уређења односа између деце и родитеља, одлучујући о ревизијама туженог, изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 116/2014 од 07.03.2014. године и против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 154/2015 од 14.05.2015. године, на седници одржаној 21.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 116/2014 од 07.03.2014. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 154/2015 од 14.05.2015. године.

Образложење

Први основни суд у Београду, пресудом П2 6067/11 од 20.03.2012. године, исправљене решењем тог суда П2 6067/11 од 24.12.2012. године, заједничко дете парничних странака, малолетног В.В., рођеног године у К., Р. Ц.Г., поверио је мајци Г.О., која ће самостално вршити родитељско право (став први изреке). Обавезао је туженог да на име свог доприноса за издржавање сина, малолетног В.В., плаћа месечно 25% од редовних просечних месечних примања које остварује, умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, почев од 27.08.2010. године, као дана подношења тужбе, па убудуће док за то буду испуњени законски услови, сваког првог до десетог у месецу за текући месец уплатом на текући рачун законске заступнице малолетног детета, мајке Г.О., рачун број отворен код Е.В. (став други изреке). Одлучио је да ће лични односи малолетног В.В. са оцем З.В. одвијати по договору родитеља (став трећи изреке). Одбио је као неоснован приговор месне ненадлежности туженог (став четврти изреке). Одлучио је и да свака странка сноси своје трошкове поступка (став пети изреке).

Апелациони суд у Београду, пресудом Гж2 116/2014 од 07.03.2014. године, одбио је као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П2 6067/11 од 20.03.2012. године, исправљену решењем истог суда П2 6067/11 од 24.12.2012. године, у ставу првом, другом и четвртном изреке (став први

изреке). Укинуо је пресуду Првог основног суда у Београду П2 6067/11 од 20.03.2012. године, исправљену решењем истог суда П2 6067/11 од 24.12.2012. године, у ставу трећем и петом изреке и предмет у том делу вратио истом суду на поновно суђење (став други изреке). Одбацио је као недозвољену жалбу туженог у делу у коме се побија решење Првог основног суда у Београду П 8573/10 од 22.12.2011. године (којим је дозвољено враћање у пређашње стање и решење Првог основног суда у Београду П2 8573/10 од 16.11.2011. године о повлачењу тужбе стављено ван снаге) (став трећи изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је лично изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитујући дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења, на основу члана 401. став 2. тачка 2. а у вези члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Сл. гласник РС", бр.125/04, 111/09, 36/11 и 33/13-УС), који се примењује на основу одредбе члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 84. став 2. ЗПП, је прописано, да, странку мора заступати адвокат у поступку по ревизији и захтеву за заштиту законитости. Одредбом члана 401. став 2. тачка 2. ЗПП да, ревизија је недозвољена, ако је ревизију изјавило лице које није адвокат.

Према томе, како је тужени лично изјавио ревизију, а не посредством пуномоћника, односно лица из реда адвоката, то ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 116/2014 од 07.03.2014. године није дозвољена на основу цитираних одредби члана 84. став 2. и члана 401. став 2. тачка 2. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Први основни суд у Београду, пресудом П2 811/14 од 04.11.2014. године, уредио је начин одржавања личних односа мал. В.В., рођеног године у К., Р. Ц.Г., са оцем З.В. из Т., Р. Ц.Г., по моделу, тако што ће мал. дете В.В., код оца З.В. проводити сваки други Божић и Васкрс (наизменично), почев од првог дана празника до последњег дана празника и цео јули месец), с тим што ће тужиља Г.О. одвести мал. дете код оца у Ц.Г. и након истека времена одређеног за виђење вратити у Б. (став први изреке). Одлучио је и да свака странка сноси своје трошкове поступка (став други изреке).

Апелациони суд у Београду, пресудом Гж2 154/2015 од 14.05.2015. године, одбио је као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П2 811/14 од 04.11.2014. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је лично изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитујући дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења, на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 2. а у вези члана 413. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), који се у односу на побијану пресуду Апелационог суда у Београду Гж2 154/2015 од 14.05.2015. године, примењује на основу одредбе члана 506. став 2. овог ЗПП, утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 85. став 6. ЗПП, је прописано, да, странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат. Одредбом члана 410. став 2. тачка 2. ЗПП, да, ревизија је недозвољена ако, ревизија није изјављена преко пуномоћника адвоката, изузев када је странка адвокат.

Према томе, како је тужени лично изјавио ревизију као ванредни правни лек, а не посредством пуномоћника, односно лица из реда адвоката, то ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 154/2015 од 14.05.2015. године, није дозвољена, на основу цитираних одредби члана 85. став 6. и члана 410. став 2. тачка 2. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**